

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/53/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201941
Dátum vydania rozhodnutia:	01.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201941.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: EURO - BUILDING, a.s., IČO: 35 683 066, so sídlom v Bratislave, Podunajská 23, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Cimrák, s.r.o., so sídlom v Nitre, Štefánikova 7, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, so sídlom v Bratislave, Dunajská 68, P.O.BOX 58, za účasti účastníka konania: Obec Prakovce, so sídlom v Prakovciach 333, zastúpeného advokátkou JUDr. Monikou Meňhertovou, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 448-6000/2011-ON/158 zo dňa 30. novembra 2011, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 240/2011-53 zo dňa 14. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 240/2011-53 zo dňa 14. júna 2012, p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 161,75 € (trovy právneho zastúpenia) na účet jeho právneho zástupcu vedený vo X., a.s., č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX v lehote tridsať dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 1S 240/2011-53 zo dňa 14. júna 2012 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie žalovaného č. 448-6000/2011-ON/158 zo dňa 30. novembra 2011, ktorým boli zamietnuté námietky žalobcu podľa § 139 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia žalovaného (ďalej len „zákon č. 25/2006 Z. z.“); žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 380,18 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku s poukazom na § 153 a § 145 zákona č. 25/2006 Z. z. uviedol, že rozhodnutie o námietkach musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie. Výrok je jadrom celého

rozhodnutia, lebo obsahuje rozhodnutie vo veci, z ktorého musia byť zrejmé priznané oprávnenia, ukladané právne povinnosti a aplikované právne ustanovenia. Ak sa ukladá niečo plniť, musí byť uvedená aj lehota na plnenie, súčasťou výroku má byť aj rozhodnutie o náhrade trov konania. Výrok musí byť stručný a nemá poskytovať možnosť dvojakého výkladu. Vlastný výrok rozhodnutia nepresvedčí o správnosti rozhodnutia, ak nebude riadne odôvodnený. Odôvodnenie je zhrnutím všetkých zistených skutočností odôvodňujúcich výrok rozhodnutia. Musí preto v plnom rozsahu zodpovedať skutočným výsledkom konania. V odôvodnení rozhodnutia by správny orgán mal uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. V odôvodnení je nutné reagovať na prípadné pripomienky a návrhy účastníkov konania, na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia a vysporiadať sa i s prípadnými rozpormi v jednotlivých dôkazoch. S poukazom na právnu normu citovanú vo výroku rozhodnutia sa zdôvodní jej použitie v konkrétnom prípade. Krajský súd konštatoval, že žalovaný nerešpektoval uvedené zásady určitosti a zrozumiteľnosti podstatnej náležitosti rozhodnutia - odôvodnenia. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného nevyplýva, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie o vylúčení žalobcu z verejného obstarávania. Z odôvodnenia ani nevyplýva, akými správnymi úvahami sa žalovaný v rámci svojej rozhodovacej činnosti riadil, aké dôkazy použil, absentuje stanovisko k dôkazom zisteným v správnom konaní a taktiež mal uviesť, aké závery vyplývajú z dokazovania a zákonných ustanovení. Žalovaný v odôvodnení skonštatoval preskúmanie žiadostí prvých piatich žiadateľov a žalobcu. Takéto strohé konštatovanie podľa krajského súdu nemá zákonný základ v správnom konaní a medzi takýmto strohým právnym posúdením a skutkovými zisteniami nevyplýva žiaden logický vzťah. Preto krajský súd rozhodnutia žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je žalovaný viazaný právnym názorom krajského súdu. Krajský súd žalovanému uložil v ďalšom konaní povinnosť opätovne vydať rozhodnutie v súlade s § 145, § 9 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. a aby jasne formuloval rozhodnutie správneho orgánu, zároveň musí byť príslušné rozhodnutie riadne odôvodnené. V odôvodnení by mal žalovaný uviesť právne predpisy, na základe ktorých rozhodol o zamietnutí námietok navrhovateľa, dôkazy, ktoré zistil v správnom konaní a ktoré sú podkladom pre rozhodnutie, a najmä na základe akej správnej úvahy k tomu dospel.

Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu žalobcu zamietnuť. Namietal, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie trpí vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rozsudok je podľa žalovaného nepreskúmateľný, zmätočný a nerešpektujúci úpravu Občianskeho súdneho poriadku (§ 157 ods. 2). Závery krajského súdu týkajúce sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia žalovaného považuje žalovaný za zmätočné a nepreskúmateľné. Poukázal na to, že žalobca ako záujemca v predmetnom postupe zadávania zákazky nebol obstarávateľom vylúčený, t.j. vylúčenie žalobcu nebolo predmetom revízných postupov - konania o žiadosti o nápravu a následného konania o námietkach, v dôsledku čoho nebolo dôvodné, aby sa žalovaný v konaní o námietkach zaoberal, resp. vysporiadal so zákonnosťou vylúčenia žalobcu. Namietal, že z odôvodnenia jeho rozhodnutia jasne vyplýva opis, verifikácia a objektívne ustálenie skutkového stavu, ku ktorému žalovaný dospel na základe preskúmania kompletnej dokumentácie obstarávateľa k predmetnému postupu zadávania zákazky. Predmetom konania o námietkach nebol sporný výklad konkrétneho ustanovenia zákona č. 25/2006 Z. z., ale len posúdenie, či mal byť žalobca v rámci obmedzenia počtu záujemcov na základe objektívnych kritérií stanovených v časti IV.2.1 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania zaradený, resp. vybraný medzi prvých piatich záujemcov. Na základe toho predmetom konania neboli otázky, ktoré by si vyžadovali rozsiahlu správnu úvahu. Namietal tiež, že vo svojom rozhodnutí neposkytol len strohé konštatovanie, že preskúmal žiadosti prvých piatich žiadateľov a žalobcu. Žalovaný uviedol, že žiadosti prvých piatich (vybraných) záujemcov a žiadosť žalobcu preskúmať z dôvodu, že námietky žalobcu smerovali k prvým piatim záujemcom. Žalovaný tvrdil, že vo svojom rozhodnutí citoval § 139 ods. 4, § 138 ods. 20 zákona č. 25/2006 Z. z. Namietal, že rozsudok krajského súdu je nevykonateľný, pretože v rozsudku absolútne absentuje právny názor krajského súdu, teda nie je daný objektívny podklad pre ďalšie konanie žalovaného po zrušení jeho rozhodnutia a vrátení veci na ďalšie konanie. V takom prípade by bol žalovaný nútený vydať identické rozhodnutie, čím by sa pravdepodobne nenaplnil účel správneho súdnictva. Poukázal na rozhodnutie

Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 236/06, II. ÚS 6/03, III. ÚS 119/03 Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 741/06, I. ÚS 1534/08 a Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 7 Afs 107/2009, 2 Afs 24/2005, 1 Afs 53/2007, 2 Afs 66/2009.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť; uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 161,75 €. Uviedol, že rozhodnutie žalovaného má vady, ktoré žalovaný v odvolaní bagatelizuje. Žalovaný preskúmal len šesť žiadostí z trinástich. Žalovaný sa nezaoberal jadrom problému, a to či žiadosti o účasť vo verejnom obstarávaní boli vyhodnotené transparentne a na základe preskúmateľných kritérií. Nebolo uvedené, ako komisia vec preskúmala, deň zasadnutia komisie, zloženie komisie a podobne. Z rozhodnutia žalovaného nemožno zistiť mená ostatných uchádzačov a tým umožniť aspoň približnú kontrolu správnosti výsledkov. V tomto prípade nejde o zverejnenie mien alebo o porušenie mlčanlivosti podľa § 20 zákona č. 25/2006 Z. z. Podľa žalobcu je logické, že uchádzač sa nemôže zodpovedne stotožniť s rozhodnutím, kde je uvedené, že záujemca A až E splnil kritériá lepšie ako žalobca; takéto rozhodnutie odporuje zmyslu zákona č. 25/2006 Z. z. a jeho ustanoveniu § 9 ods. 4. Žalovaný podľa žalobcu vydal rozhodnutie v rozpore s princípom transparentnosti, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, nepresvedčivé a v rozpore so zákonom. Podľa žalobcu je rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné bez ohľadu na dôvody doplnené v odvolaní. Žalovanému tiež vytkol dôvod odvolania spočívajúci v nevykonateľnosti rozsudku krajského súdu. Podľa žalobcu záväzný právny názor súdu nie je obligatórnou súčasťou rozhodnutia súdu v správnom súdnictve; súd nemôže vysloviť svoj právny názor na rozhodnutie, ktoré je nepreskúmateľné a nezrozumiteľné.

Ďalší účastník Obec Prakovce vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu žalobcu zamietnuť. Uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje so skutočnosťami, ktoré vo svojom odvolaní uviedol žalovaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a jeho internetovej stránke www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. 448-6000/2011-ON/158, zistil, že Obec Prakovce vyhlásila verejné obstarávanie na predmet „Zberný dvor Prakovce“, ktoré bolo zverejnené vo Věstníku verejného obstarávania č. 7/2011 zo dňa 12. januára 2011 pod značkou 00186-MUP. Predpokladaný počet dodávateľov bol stanovený na päť záujemcov, ktorí budú vyzvaní na predloženie ponuky alebo na účasť na dialógu, zároveň boli stanovené objektívne kritériá na výber obmedzeného počtu záujemcov. Verejný obstarávateľ zašle prvým piatim záujemcom výzvu na predkladanie ponúk.

Žalobca nebol vyzvaný na predloženie ponuky, pretože sa umiestnil na šiestom mieste a na predloženie ponuky boli vyzvaní prví piati záujemcovia. Verejný obstarávateľ obec Prakovce túto skutočnosť žalobcovi oznámil listom z 9. mája 2011, v ktorom uviedol aj tabuľku s prehľadom poradia záujemcov a hodnotených kritérií. V tabuľke neboli uvedené obchodné mená prvých piatich záujemcov (boli označení len písmenami A - E) ani obchodné mená siedmeho až trinásteho záujemcu (každý z nich bol označený písmenami abecedy v poradí G - M); len žalobca, ktorý sa umiestnil na šiestom mieste, bol označený jeho obchodným menom. Verejný obstarávateľ v liste žalobcovi ozrejmil aj korekcie vykonané pri hodnotení predložených dokladov a referencií (bez dopadu na poradie v rámci hodnotenia):

1. referencia č. 67, zhotoviteľ - žalobca, neuznané, ide o vlastnú stavbu spoločnosti, nejde o dodávku a výška realizačných nákladov je reálne neoveriteľná,
2. krátenie niektorých referencií v zmysle vyjadrenia uchádzača.

Žalobca následne podal žiadosť o nápravu, v ktorej namietal, že dostatočným spôsobom preukázal, že má byť zaradený medzi vybratých záujemcov, a preto žiada verejného obstarávateľa, aby opätovne vyhodnotil predložené žiadosti o účasť, ich kompletnosť v nadväznosti na zadefinovaný výber obmedzeného počtu záujemcov, ktorí budú vyzvaní na predloženie ponuky.

Verejný obstarávateľ žalobcovi odpovedal listom z 18. mája 2011, v ktorom mu oznámil, že žiadosť o nápravu zamietol. Po preskúmaní žiadosti žalobcu verejný obstarávateľ dospel k záveru, že pri výbere záujemcov postupoval v súlade so zákonom č. 25/2006 Z. z. a oznámením o vyhlásení verejného obstarávania. Uviedol, že žalobca v žiadosti o nápravu nepoukazuje na žiadne konkrétne porušenie zákona č. 25/2006 Z. z.

Žalobca podal námietky podľa § 138 ods. 2 písm. d/ zákona č. 25/2006 Z. z. a trval na tom, že dostatočne preukázal, že má byť zaradený medzi vybratých záujemcov k predloženiu ponuky. Pochyboval o objektívnom a transparentnom výbere záujemcov. Žiadal, aby žalovaný preveril jednotlivé žiadosti o účasť vybraných záujemcov z hľadiska splnenia podmienok účasti a kritérií na výber obmedzeného počtu záujemcov a postupu verejného obstarávateľa a aby zrušil rozhodnutie o výbere a nariadil zopakovať výber.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 448-6000/2011-ON/158 zo dňa 30. novembra 2011 námietky žalobcu podľa § 139 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. zamietol.

Krajský súd v Bratislave žalovanému v rozsudku č. k. 1S 240/2011-53 zo dňa 14. júna 2012 vytýkal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s názorom krajského súdu v celom rozsahu stotožnil, nakoľko dôvody krajského súdu sú správne (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a na doplnenie uvádza:

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí č. 448-6000/2011-ON/158 zo dňa 30. novembra 2011 po genéze veci a uvedení tabuľky [v ktorej neboli uvedené obchodné mená prvých piatich záujemcov (boli označení len písmenami A - E) ani obchodné mená siedmeho až trinásteho záujemcu (každý z nich bol označený písmenami abecedy v poradí G - M); len žalobca, ktorí sa umiestnil na šiestom mieste, bol označený jeho obchodným menom] uviedol, že komisia preskúmala postup kontrolovaného (obec Prakovce) vo verejnom obstarávaní, zhodnotila všetky podklady, najmä dokumentácie predloženej kontrolovaným, žalobcom namietaných skutočností a vyjadrenia kontrolovaného. Preskúmala žiadosti o účasť prvých piatich záujemcov a žalobcu v súvislosti so splnením objektívnych kritérií stanovených verejným obstarávateľom, jednotlivé referenčné listy prvých piatich záujemcov v súvislosti so splnením minimálnej požadovanej úrovne štandardov, vysvetlenia predložené záujemcami, prepočítala pridelovanie bodov prvým piatim záujemcov za obe kritériá a dospela k záveru, že celkové hodnoty platných potvrdení o vykonaní stavebných prác a celkové počty uznaných (akceptovaných) potvrdení o vykonaní stavebných prác, boli pri každom z prvých piatich záujemcov uznané (akceptované) v súlade so zákonom č. 25/2006 Z. z. a oznámením verejného obstarávania. Komisia konštatovala, že body boli prvým piatim záujemcom pridelené správne a správne bolo stanovené aj poradie jednotlivých záujemcov. Zo žiadostí o účasť predložených jednotlivými záujemcami podľa žalovaného vyplýva, že záujemcovia rovnako ako navrhovateľ si zahrnuli do celkovej hodnoty platných referencií len hodnotu tých stavebných prác, ktoré boli realizované v období predchádzajúcich piatich rokov, tak ako verejný obstarávateľ požadoval. Z uvedeného teda vyplýva, že nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že sa mal umiestniť medzi prvými piatimi záujemcami, ktorí budú vyzvaní na predloženie ponuky. Komisia žalovaného v súvislosti s uvedeným preskúmala aj splnenie podmienok účasti prvých piatich záujemcov a dospela k záveru, že všetci prví piati záujemcovia podmienky účasti splnili. Komisia tiež konštatovala, že verejný obstarávateľ postupoval v súlade so zákonom č. 25/2006 Z. z. a správne určil poradie záujemcov. V závere odôvodnenia komisia konštatovala, že námietky žalobcu sú neopodstatnené, preto ich zamietla.

V zmysle ustanovenia § 145 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z. z. v odôvodnení rozhodnutia žalovaný

uviedenie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol, a na základe akých listinných dôkazov rozhodol.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného je podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nepreskúmateľné vzhľadom na neuvedenie konkrétnych dôvodov, ktoré viedli žalovaného k zamietnutiu námietok žalobcu. Dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí sú veľmi všeobecné - oboznámenie sa so spisom kontrolovaného, oboznámenie sa s vyjadrením kontrolovaného a námietkami žalobcu, oboznámenie sa so žiadosťami prvých piatich záujemcov a žalobcu. Neobstoí názor žalovaného, že žalobca nebol vylúčený z verejného obstarávania, a preto nebol žalovaný povinný sa v rozhodnutí vysporiadať so zákonnosťou vylúčenia žalobcu z verejného obstarávania a uviesť správnu úvahu, Práve naopak, žalobca bol de facto vylúčený z verejného obstarávania, pretože nebol (ako šiesty v poradí) vyzvaný na predloženie ponuky a v ďalšom štádiu verejného obstarávania sa s ním už nekonalo; v každom prípade bolo potrebné rozhodnutie žalovaného odôvodniť v súlade s § 145 ods. 3 a § 138 a nasl. zákona č. 25/2006 Z. z. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z konštatovania žalovaného, že prví piati záujemcovia a žalobca si zahrnuli do celkovej hodnoty platných referencií len hodnotu stavebných prác realizovaných v období posledných piatich rokov, bez ďalšieho nevyplýva, že žalobca nepreukázal, že sa mal umiestniť medzi prvými piatimi úspešnými záujemcami. Takýto výsledok je potrebné podrobne odôvodniť, tak aby nevzbudzoval pochybnosti o jeho správnosti a nevedol k arbitrárnosti rozhodnutia.

Ďalším dôvodom nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného je absencia uvedenia obchodných mien prvých piatich uchádzačov, ktorí boli vyzvaní na predloženie ponuky, a neúspešného siedmeho až trinásteho uchádzača. Neuvedenie obchodných mien uchádzačov vo verejnom obstarávaní (okrem žalobcu) je v rozpore s § 20 zákona č. 25/2006 Z. z. Podľa citovaného ustanovenia verejný obstarávateľ a obstarávateľ sú povinní zachovávať mlčanlivosť o obchodnom tajomstve a o informáciách označených ako dôverné, ktoré im uchádzač alebo záujemca poskytol; týmto nie sú dotknuté ustanovenia týkajúce sa oznámení o výsledku verejného obstarávania, komisie, otvárania ponúk, poroty, ustanovenia podľa § 49 ods. 5 a povinnosti zverejňovania zmlúv podľa osobitného predpisu. Obchodné meno nie je obchodným tajomstvom (§ 17 - § 20 Obchodného zákonníka) a ani z napadnutého rozhodnutia žalovaného nevyplýva, žeby išlo o dôverné informácie, ktoré žalovanému poskytli záujemcovia vo verejnom obstarávaní. Napokon, aj keby išlo o dôverné informácie (čo je však nepravdepodobné vzhľadom na absenciu konštatovania tejto skutočnosti v odôvodnení rozhodnutia žalovaného), tieto nemajú vplyv na oznámenie o výsledku verejného obstarávania. Následne vznikajú aj pochybnosti o transparentnosti verejného obstarávania, pridelenia bodov jednotlivým uchádzačom, určenie poradia jednotlivých uchádzačov a kto vôbec bol uchádzačom vo verejnom obstarávaní okrem žalobcu. Nie je preto jednoznačné, či v predmetnom verejnom obstarávaní bol dodržaný princíp rovnakého zaobchádzania, transparentnosti a nediskriminácie uchádzačov vyplývajúci z § 9 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z., čo vedie k jeho nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s námietkou žalovaného, že rozsudok krajského súdu je nevykonateľný, pretože v ňom absentuje právny názor krajského súdu, a teda nie je daný objektívny podklad pre ďalšie konanie žalovaného po zrušení jeho rozhodnutia a vrátení veci na ďalšie konanie; v takom prípade by bol žalovaný nútený vydať identické rozhodnutie. V napadnutom rozsudku krajského súdu je jednoznačne vyslovený právny názor krajského súdu - absencia riadneho odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, neuvedenie správnej úvahy, ktorá žalovaného viedla k vydaniu rozhodnutia, nevedenie použitých dôkazov, stanoviska k dôkazom zisteným v správnom konaní a strohé konštatovanie preskúmania žiadostí prvých piatich záujemcov a žalobcu. V ďalšom konaní má žalovaný podľa názoru krajského súdu vydať rozhodnutie v súlade s § 145 a § 9 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. a jasne formulovať rozhodnutie a odôvodnenie - v odôvodnení má žalovaný uviesť právne predpisy, na základe ktorých rozhodol o zamietnutí námietok žalobcu, dôkazy, ktoré zistil v správnom konaní a ktoré sú podkladom pre rozhodnutie, a najmä na základe akej správnej úvahy k tomu dospel. Najvyšší súd Slovenskej republiky k tejto námietke žalovaného ešte uvádza, že súdy v správnom súdnictve pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutí žalovaných správnych orgánov skúmajú aj procesný postup, ktorý

vedie k vydaniu rozhodnutia žalovaného. Ak je procesný postup v rozpore so zákonom a v rámci procesného postupu boli porušené práva uchádzača, nemôže byť potom rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto nezákonného procesného postupu, vydané v súlade so zákonom. Inými slovami, z nezákonného procesného postupu nemôže vzniknúť zákonné rozhodnutie. Preto sa krajský súd primárne zaoberal procesnou stránkou (postupom) správneho konania, v rámci ktorej nepochybne skúma aj náležitosti rozhodnutia žalovaného. Ak by boli náležitosti rozhodnutia splnené a rozhodnutie by tým bolo preskúmateľné, súd v správnom súdnictve pristúpi k posúdeniu hmotnoprávnej stránky rozhodnutia. V predmetnej právnej veci však rozhodnutie žalovaného nie je preskúmateľné pre absenciu dostatočného odôvodnenia, a preto krajský súd nepreskúmaval hmotnoprávnu stránku veci. V ďalšom konaní nie je vylúčené, že žalovaný po odstránení vytýkaných väd vydá vo výroku identické rozhodnutie, ktoré riadne a zákonne odôvodní, čím bude jeho rozhodnutie preskúmateľné. Tým v žiadnom prípade nie je nenaplnený účel správneho súdnictva ako namietal žalovaný, pretože sa odstráni nezákonný postup žalovaného, ktorý bezprostredne viedol k vydaniu rozhodnutia. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti dáva do pozornosti ustanovenie § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súdy v správnom súdnictve preskúmajú zákonnosť nielen rozhodnutí ale aj postupov orgánov verejnej správy, preto bol postup krajského súdu správny a v súlade s § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Napokon, aj sám žalovaný v odvolaní priznal, že nebol povinný sa zaoberať zákonnosťou vylúčenia žalobcu z verejného obstarávania (keďže podľa jeho názoru o vylúčení nešlo) ani správnu úvahu, ktorá ho viedla k vydaniu rozhodnutia, čím priznal neúplné odôvodnenie svojho rozhodnutia. Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil aj túto námietku žalovaného ako irelevantnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov konštatuje, že postup a rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 240/2011-53 zo dňa 14. júna 2012 je v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a zákonom č. 25/2006 Z. z., preto ho ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 v spojení s § 250ja ods. 3 posledná veta Občianskeho súdneho poriadku). Najvyšší súd Slovenskej republiky k pokynom krajského súdu vzťahujúcim sa na ďalšie konanie žalovaného dopĺňa, že žalovaný bude dôsledne postupovať podľa § 20 zákona č. 25/2006 Z. z. a zverejní obchodné mená ostatných uchádzačov; ak ich nezverejní, je povinný svoje rozhodnutie odôvodniť konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré mu to ukladá, tak aby nevznikali pochybnosti o transparentnosti a diskriminácii ostatných uchádzačov vo verejnom obstarávaní.

O náhrade trov konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 161,75 €. Pri určovaní výšky náhrady trov konania súd vychádzal z ustanovení § 11 ods. 3, § 15 písm. a/, § 18 ods. 3, § 20c vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení účinnom do 30. júna 2013 (ďalej len vyhláška). Celková výška náhrady trov konania pozostáva z nasledovných úkonov právnej služby:

- vyjadrenie z 20. augusta 2012 k odvolaniu žalovaného - 127,16 € (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky),
- režijný paušál v roku 2012 - 1 x 7,63 € (§ 15 písm. a/ vyhlášky),
- DPH 20% zo sumy 134,79 € = 26,96 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.